

deles overbevist om, at den Mangel paa Driftighed, Flittighed og Virksomhed, som jeg rigtignok ofte har bedrøvet mig over netop her i Danmark, og det selv hos Unge, sjøndt jo langt mere hos de Eldre, jeg troer, at dette kommer netop af den Trældom, der har været, og de mange Baand, der have paahvilet dem; thi jeg har, lige saa jeg var ung af og lige til jeg er bleven gammel, gjort den Erfaring, at, hvor jeg var stærk bunden, der havde jeg meget mindre Lyst til at være virksom, end der, hvor jeg kunde være mig frit, og jeg tør sige, at det ligger i den menneskelige Natur, saa at ogsaa Følgen vil blive netop den modsatte. Endelig vil jeg blot gjøre opmærksom paa, da man har sagt, at især i denne Krigstid kunde man slet ikke være ved saadanne Forhold, iblandt Andet, fordi at det da var saa vanskeligt at faae Tjenestefolk, da vil jeg for det Første spørge om, hvad jeg rigtignok ikke ganske vist veed, da jeg ikke er Jurist, men hvad jeg dog troer at vide, nemlig, at der ikke paaligger Huusbonden hverken af Bondestanden eller af andre Stænder den Forpligtelse at tage Folk i fast Tjeneste, og, dersom der ikke paaligger dem denne Forpligtelse, saa seer jeg jo rigtignok ikke, hvorfor det skal paaligge de Tjenende at tage fast Tjeneste, thi da kunde der blandt Andet komme det Tilfælde, at de ikke kunde faae nogen fast Tjeneste, og maatte derfor gaae ledige. Endelig vil jeg gjøre opmærksom paa, at netop i denne Krigstid, da vide vi, at vor Ungdom har et eget Arbejde, et eget Arbejde for os Allesammen, for det hele Land og Rige, og jeg maa spørge, naar denne Ungdom vender tilbage, for at træde for den største Deel netop ind i Tyendeforholdet, skulle vi da ikke sørge for, at vi kunne være det Forhold bejsendt, hvori vi byde dem at indtræde (Hør!), skulde det ikke netop være det allerretteste Dieblit til at sætte dem i et frit Forhold til dem, de skulle tjene? Jeg troer ikke paa det nærværende Trin af Sagen, og, efterat Forslagsstillerne saa klart og tydeligt have angivet baade hvad de ville og hvad der berettigede dem til at ville det, at der ikke skulde behøves flere Ord til at anbefale et saadant Forslag til at nyde Fremme og til at finde den velvillige Modtagelse, som jeg mener en-

hver Lov i Mennesselighedens og Frihedens Retning bør finde, og som jeg ogsaa er vis paa, den altid vil finde hos det danske Folk (Bravo!).

Sjerrild: Det er rigtignok ikke i nogen velbehagelig Stilling, man kommer, naar man skal til at yttre sig i modsat Retning af de Herrer, som have udtalt sig om dette Lovforslag; for det Første mangler man jo de Gyver til at finde saa smukke Ord, som de have kunnet faae fat paa, og for det Andet lader det til, at der er en heel Deel af Forsamlingens Medlemmer, som holde meget af Lovforslaget, og altsaa kunde man jo let rage sig i Widtløstighed, naar man gaaer en anden Vej; men det saaer nu at være, jeg kan ikke tilbageholde nogle enkelte Uttringer, som jeg finder Anledning til at udtale i Anledning heraf. De Hovedbetragtninger, som gaae igjennem Loven, ere for det Første; at den Tyang til at søge fast Tjeneste, som hidtil har paaliggert Tjenestefolk af Almuestanden, skulde løses. Dette har jo ogsaa Meget for sig, og jeg for min Deel vil heller slet ikke anføre videre derimod, end at, saafremt de Medlemmer her i Forsamlingen, som selv ere praktiske Landmænd, antage, at der ikke er nogen Nødvendighed her forhaanden i at bibeholde den hidtilværende Tyang, saa skulde jeg for min Deel meget gjerne give min Stemme til, at den falder bort, fordi den i sig selv har Noget imod sig og staaer i Modstrid med, hvad der ellers i Almindelighed gjælder. Den anden Betragtning, som fremstiller sig, det er med Hensyn til den Tyang, som skal paaligge Tyendet til at opfylde de Tjenesteforpligtelser, som de have paataget sig. Jeg vil foreløbigt blot bemærke, at jeg antager det som givet, at det ikke er Lovens Hensigt at forbyde, at Folk maae tage Tjeneste for en længere Tid, s. Er. paa et heelt, et halvt Aar eller maaskee mindre, og jeg antager ogsaa, at, selv om en saadan Lov kommer ud, saa vil der dog i lang Tid blive sluttet Recorder om Arbejde paa Landet paa længere Tid; det er nu engang en gammel Vane, og jeg troer ikke, at de just Allesammen gaae fra den. Her vil man nu, at den Forpligtelse, som særligt har paaliggert Tjenestyendet paa Landet til at opfylde de Contractsforhold, som de i dette Stykke have indgaaet,